

DROOM

Ruiken, voelen en proeven in blindentuin

Berg en Terblijt krijgt volgend jaar een blindentuin. Slechtzienden kunnen er naar hartenlust ruiken, voelen en proeven. Initiatiefnemer Esther Crombag weet uit ervaring hoe fijn dat is als je niets ziet.

BERG EN TERBLIJT DOOR RENÉ WILLEMS

Er komt in elk geval lavendel in. Haar lievelingsstruik, zegt Esther Crombag, die achter haar nieuwe woning een blindentuin wil laten inrichten. „Lavendel ruikt zo lekker.” En rozemarijn en citroenmelisse, twee andere favoriete gewassen van haar. Voor het gehoor moet er stromend water zijn, en een insectenhotel dat solitairebijen lokt. „Misschien komt het doordat ik een imkersdochter ben, maar van dat zachte bijengezoem word ik altijd heel rustig, helemaal zen.”

Als kind van elf bezocht Crombag met haar moeder een blindentuin in Engeland. Een belevenis die de voormalige wielrenster altijd is bijgebleven. „Ik was pas blind. Zomaar, van de ene dag op de andere. In die tuin merkte ik voor het eerst hoe belangrijk de andere zintuigen worden als je opeens niets meer ziet.” Het idee om ook hier ooit zo'n blindentuin te creëren, heeft haar daarna nooit meer losgelaten. Nu, ruim dertig jaar later, komt het er eindelijk van.

Crombag is nog niet zo lang geleden verhuisd naar een gloednieuwe woning in de Kleinstraat in Berg en

Terblijt. Achter dat huis ligt een flinke lap grond. De ideale plek voor haar droomtuin, vindt ze. Tuinarchitecte Iny Frints heeft een eerste ontwerp gemaakt, met kronkelende paden die de bezoekers langs de meest uiteenlopende bloemen, planten en struiken leiden. „Je valt straks van de ene sensatie in de andere”, verwacht Crombag.

Natuur

Aan de buitenkant komen 'voelwanden'. Die schermen de blindentuin enigszins af, maar bieden ook extra ruimte voor beplanting. „Daardoor heb je inderdaad geen zicht op de prachtige omgeving”, legt ze uit. „Maar dat is geen probleem: als je blind bent, kun je enorm genieten van de natuur die je voelt, ruikt en

proeft. Van een fantastisch vergezicht krijg je toch niks mee.”

In de tuin komen in elk geval fruitbomen te staan met vruchten die de bezoekers mogen plukken en opeten. En kruiden, zegt Crombag. „Tijdens de wandeling door de tuin plukken we die, waarna we er bijvoorbeeld thee van maken.” In het midden heeft Frints een soort pleintje gepland waar de bezoekers samen kunnen napraten over hun bezoek. „Je kunt daar ook gaan voorlezen of naar muziek luisteren.”

Met de aanleg en het onderhoud van de blindentuin, volgens Crombag de eerste van deze omvang in Zuid-Limburg, is een flink bedrag gemoeid. „Ik wil het professioneel aanpakken. Het betekent dat er een gebouwtje moet komen waar ik be-

Esther Crombag met het ontwerp voor de blindentuin achter haar nieuwe woning in Berg en Terblijt.

FOTO PETER SCHOLS

In die tuin merkte ik voor het eerst hoe belangrijk de andere zintuigen worden als je opeens niets meer ziet.

Esther Crombag

zoekers kan ontvangen. Anders moet ik dat in mijn eigen huis doen en dat wil ik niet. Het betekent dat er ook stroom, water en riolering moet komen. Alleen daar ben je al een kapitaal aan kwijt, merk ik.”

Subsidie

In totaal gaat het project haar ruim een ton kosten. Ze krijgt Europese subsidie vanuit Brussel, op voorwaarde dat ook de gemeente Valkenburg meebetaalt. Die heeft een bijdrage van 31.000 euro toegezegd. De gemeente eist wel dat er een strikte scheiding komt tussen de blindentuin en de privéwoning. Dat is al geregeld, legt Crombag - zelfjuriste - uit. „Er is een stichting die de blindentuin straks gaat beheren. Dat wil ik zelf ook.”